

Γιοί που έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης από τις βιολογικές μητέρες τους

Μια συγκλονιστική μελέτη της ερευνήτριας του Πανεπιστημίου της Καμπέρα, Lucetta Thomas

Ο Marcus (δεν είναι το αληθινό του όνομα) αυτοκτόνησε πριν από δυο χρόνια και όταν το έπραξε, άφησε στην ερευνήτρια του Πανεπιστημίου της Καμπέρα, Lucetta Thomas ένα μήνυμα με το οποίο την παρότρυνε να κάνει κάτι θετικό, όπως το να τελειώσει το διδακτορικό της. Για έναν που δε γνώριζε, αυτό δεν είναι τίποτε άλλο παρά μερικά ενθαρρυντικά λόγια. Αλλά η Lucetta γνώριζε την πραγματική τους έννοια: ήταν μια τελική έκκληση.

Το διδακτορικό το οποίο ετοιμάζει τώρα, αφορά σε γιους που έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης από τις βιολογικές μητέρες τους - όπως έγινε και στην περίπτωση του Marcus. Όταν η πανεπιστημιακός τον γνώρισε, εκείνος αγωνιζόταν με νύχια και με δόντια για να συμβιβαστεί με όσα εφιαλτικά είχε ζήσει κατά την παιδική του ηλικία.

«Όχι μόνο τον κακοποιούσε σεξουαλικά η μητέρα του από πολύ μικρή ηλικία, αλλά όταν εκείνος μεγάλωσε και μπορούσε να την απωθεί, εκείνη βρήκε κάποιον άλλο ώστε να μπορεί να τον αποκρούει και να συνεχίζει το έργο της», εξηγεί η Lucetta. «Όταν πέθανε ο Marcus, ήξερα ότι έπρεπε να τελειώσω την έρευνα. Δεν ήθελα αυτό να συμβεί σε άλλους. Θέλω αυτοί οι άντρες να γνωρίζουν ότι δεν είναι μόνοι τους και ότι δεν είναι εκείνοι που φταίνε», συνεχίζει.

Σύμφωνα με την ερευνήτρια, κατά την online έρευνά της 94 άντρες ανέφεραν στην ίδια ότι έχουν πέσει θύματα βιασμού από την ίδια τους τη μητέρα. Από αυτούς, κατάφερε και μίλησε με τους 23. «Η κακοποίηση συχνά ξεκινά πριν το παιδί μπει στην εφηβεία, όταν είναι αρκετά μικρό ώστε να μη καταλαβαίνει τι ακριβώς συμβαίνει. Υπάρχει εξαναγκασμός και σε πολλές περιπτώσεις αν το παιδί προσπαθήσει να αρνηθεί, η μητέρα προβαίνει σε δραστηριότητες όπως στέρψη τροφής».

Ο Hamish (επίσης όχι το πραγματικό του όνομα), ήταν 12 ετών όταν θυμάται την πρώτη φορά που κακοποιήθηκε από τη μητέρα του. «Είχε μεγάλη κρεβατοκάμαρα και αν κάποιος από τα παιδιά αρρώστανε, τότε κοιμόταν στο κρεβάτι μαζί της. Μια μέρα, ξεκίνησε να με αγγίζει και το ένα έφερε το άλλο», λέει ο 50 χρονος σήμερα άντρας. «Κοκορευόταν ότι έμπαίνα στην εφηβεία και με έκανε να νοιώθω σημαντικός και ξεχωριστός», συ-

Η ερευνήτρια του Πανεπιστημίου της Καμπέρα, Lucetta Thomas

μπληρώνει. Ο Hamish μεγαλώνοντας άρχισε να συνειδητοποιεί ότι τότε ήταν απλά ένα παιδί και ως παιδί δε γινόταν να συναινεί σε σεξουαλική επαφή με ενήλικο που βρισκόταν σε θέση ισχύος.

Τότε όμως τα δεδομένα ήταν διαφορετικά: «Νόμιζα ότι το απολάμβανα, ότι μεγάλωνα», θα πει. Ο Hamish μεγάλωσε σε ένα φαινομενικά «κανονικό» σπίτι στα προάστια. Μια ωραία βιτρίνα. Πήγαινε σε ιδιωτικό σχολείο σε μια μονογονεϊκή οικογένεια - η μητέρα του τους μεγάλωνε μόνη της και όπως θυμάται ο ίδιος, συχνά υπέφερε από μια σειρά από θέματα υγείας όπως πνευμονία και πλευρίτιδα. «Ήταν ένα καλό σπίτι για να μεγαλώνεις όταν η μητέρα μου ήταν καλά και σε καλή διάθεση, αλλά ήταν απαίσιο όταν δεν ήταν. Απειλούσε να μας σκοτώσει και κλείδωνε τα παράθυρα και τις πόρτες αφήνοντας

ανοιχτό το γκάζι. Όταν η μητέρα μου αρρώστανε, εγώ μαγειρεύα, καθάριζα, πήγαινα στα μαγαζιά και έφερνα τρόφιμα στην οικογένεια. Η μητέρα μου με έβλεπε σαν μια ντε φάκτο σχέση. Συχνά μου έλεγε ότι εγώ είμαι ο άντρας του σπιτιού». Η μητέρα του, προειδοποιούσε συχνά τον γιο της να μη προδώσει πουθενά το μυστικό τους. «Ο κόσμος δε θα καταλάβαινε, δε μπορείς να το πεις σε κανέναν» του έλεγε διαρκώς.

Η αλήθεια ήταν πάντως ότι ο Hamish δεν είχε σε ποιον να πει την αλήθεια, για την κακοποίηση - και ακόμα και αν το έκανε αυτό, ήταν τρομοκρατημένος ότι αυτό θα διέλυε την οικογένειά του. «Είσαι σωματικά και πνευματικά παγιδευμένος σε αυτή τη σχέση και δε μπορείς να βγεις», δηλώνει ο 50χρονος και σημειώνει ότι πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του προσπαθώντας να καταπνίξει τις

σκέψεις και τις αναμνήσεις από εκείνη τη σκοτεινή περίοδο.

«Όταν έγινα 15 ετών, η μητέρα μου πέθανε. Δεν ήθελα να πεθάνει, να το ξεκαθαρίσω αυτό. Μου έκανε χάρη... Πάντα ένιωθα ότι αυτό με εμπόδιζε να συνεχίσω τη ζωή μου». Και τα κατάφερε. Παντρεύτηκε στις αρχές του '90 και είναι πατέρας δυο αγοριών για τα οποία είναι πολύ περήφανος.

«Ήθελα η μητέρα μου να πεθάνει»

Ο Ian, στα 70 του σήμερα, έπεσε και εκείνος θύμα κακοποίησης από τη μητέρα του σε πολύ νεαρή ηλικία. «Τη μισούσα. Είχα μια λίστα με ανθρώπους που ήθελα νεκρούς και η μητέρα μου βρισκόταν στην κορυφή», λέει. Ο μικρός Ian μεγάλωσε με τα δυο του αδέρφια, τη μητέρα του και τον άντρα της σε μια αγροτική περιοχή στη νότια Αυστραλία. Η ζωή τους κάθε άλλο παρά ευχάριστη ήταν με τον σύντροφο της μητέρας του να τους διώχνει συχνά από το σπίτι.

Όπως συμβαίνει σε περιπτώσεις κακοποίησης, το θύμα αργότερα αντιμετωπίζει προβλήματα με τη σεξουαλικότητά του και με τη μετέπειτα πορεία της ζωής του. «Πώς θα κάνεις μια υγιεινή σεξουαλική σχέση; Πώς θα γίνεις πατέρας, σύζυγος, παππούς;», διερωτάται ο Ian. Κατά τη διάρκεια της εφηβείας του, ο Ian βασανιζόταν από ενοχές, υπέφερε από κατάθλιψη, ζούσε σε απομόνωση, βίωνε έντονο στρες και είχε μηδέν αυτοπεποίθηση. Είχε αποπειραθεί να βάλει τέλος στη ζωή του άπειρες φορές και βασανιζόταν από μια δυσλειτουργική σεξουαλική ζωή. «Δε νομίζω να αγάπησα ποτέ κανέναν στη ζωή μου και δε γνωρίζω τι σημαίνει αγάπη, δηλώνει παρά το γεγονός ότι είναι παντρεμένος εδώ και 50 χρόνια. Σημειώνει ότι έπειτα από δεκαετίες θεραπειών, τώρα αισθάνεται πώς αρχίζει και αναρρώνει και πιστεύει ότι και η μητέρα του είχε πέσει θύμα σεξουαλικής κακοποίησης: «Τη λυπάμαι», επισημαίνει χαρακτηριστικά. «Πρέπει να τη συγχωρήσω, αν θέλω να συνέλθω».

Η πλειοψηφία των αντρών με τους οποίους μίλησε η Lucetta, ένιωθαν «παγιδευμένοι, απομονωμένοι, φοβισμένοι και μπερδεμένοι αναφορικά με το πώς θα ζητήσουν βοήθεια». Η ίδια παρακινεί τα θύματα να βγουν και να αναζητήσουν επαγγελματική βοήθεια: «Μη το καταπιέζετε πιστεύοντας ότι αυτό θα εξαφανιστεί, γιατί στην πραγματικότητα δεν πάει πουθενά...», συμπληρώνει ο Hamish.